

Ebenezer Erskine

De schat van het Evangelie in aarden vaten

2 Korinthe 4 vs 7 - *Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons.*

Om tijd uit te winnen zal ik niet uitweiden over het voorafgaand verband, hoe belangrijk dat ook is, maar dadelijk de woorden zelf behandelen. Wij kunnen daarin de volgende bijzonderheden aanmerken.

1. Het verband van de woorden met hetgeen daaraan voorafgaat in het woordje maar: *Maar wij hebben deze schat in aarden vaten.* De apostel had over grote en heerlijke dingen gesproken, die hij en de andere apostelen predikten, en die hij noemt "het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is." Hij had aangetoond, dat dezelfde almachtige kracht, als in de eerste schepping was geopenbaard, toen God gebod, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, in en door het Evangelie in hun bekering en in die van anderen betoond was. Opdat nu niemand deze krachtige werking van het Evangelie aan de apostelen, of aan anderen, die het predikten, zouden toeschrijven, voegt hij er onmiddellijk aan toe: *Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons.* Waarmee hij wil zeggen, dat God, in ons de uitdeling van het Evangelie toe te vertrouwen, juist het tegengestelde van die inbeelding ten doel heeft, namelijk, dat Zijn Eigen kracht des te luisterrijker zou geopenbaard worden.

2. Hier zien wij de naam, die aan het Evangelie van de genade van God wordt gegeven: een schat. Wij lezen in de Schrift van twee soorten van schatten. De gehele wereld is met de ene of andere ingenomen, namelijk, met een aardse of een hemelse schat. De lieden van de wereld, van welken hun deel in dit leven is, zijn met de eerste ingenomen; maar de wezenlijk bekeerden of de ware gelovigen met de laatste, volgens dat woord van Christus: (Matth. 6:19, 20) "Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen. Maar vergadert u schatten in de hemel, waar ze nog mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen." De apostel spreekt hier van de laatste, namelijk, de hemelse schat. Waarom het Evangelie van de genade van God onder het begrip van een schat wordt uitgedrukt, zullen wij hierna zien.

3. Hier is het voertuig van deze schat, of de zwakke middelen of instrumenten waardoor deze schat tot Gods. zichtbare Kerk wordt overgebracht, dat is, in aarden vaten. De evangeliédienaars worden zo genoemd, opdat niemand van hen zou denken boven hetgeen men behoort te doen. Wij, die aarden vaten zijn, roepen tot mensen, die met ons van hetzelfde maaksel zijn: (Jer. 22:29) "O land, land, land, (of volgens de Eng. vert.) O aarde, aarde, aarde! Hoort des Heeren woord." U en wij zijn aarde in onze oorsprong, aarde in ons dagelijks onderhoud, en aarde in

ons einde, want het stof zal tot stof terugkeren. God acht het gepast, dat mensen, die uit aarde zijn voortgekomen in aarden vaten zullen bediend worden.

4. Hier zien wij de reden waarom God wil, dat de schat van het Evangelie in zulke aarden vaten wordt overgebracht, namelijk, "opdat de uitnemendheid van de kracht zij van God, en niet uit ons;" dat is in één woord, opdat de gehele heerlijkheid van de bekering van zondaren, en van de opbouw van de heiligen tot het eeuwige leven, niet aan ons zal worden toegeschreven, die van onszelf geheel onbekwaam zijn iets te denken of te doen, als uit onszelf, maar alleen aan God, die zulke zwakke middelen verkiest, opdat geen vlees zou roemen voor Hem.

De leer is vrijwel dezelfde als de woorden, namelijk: *"Dat God wil, dat de schat van Zijn Evangelie aan Zijn gemeente en Zijn volk in aarden vaten wordt overgebracht, opdat alle mensen zullen weten, dat de uitnemendheid van de kracht van het Evangelie tot bekering en zaligheid van Hem en niet van de mens is."*

Met Gods hulp zal ik de volgende wijze van behandeling in acht nemen.

- I. Zal ik een weinig spreken over de schat van het Evangelie.
- II. Over de aarden vaten waardoor hij tot Gods Kerk wordt overgebracht.
- III. Over de uitnemende kracht van God, welke met de uitdeling van deze schat gepaard gaat.
- IV. Zal ik aantonen, dat de uitnemendheid van de goddelijke kracht luisterrijk geopenbaard wordt, daarin de schat van de genade van het Evangelie op zo'n wijze wordt overgebracht.
- V. Zal ik het geheel toepassen.

I. Ons eerste punt is, dat ik een weinig zal spreken over de schat van het Evangelie. Ik zal hier aantonen: 1. Wat het te kennen geeft, dat het een schat genaamd wordt. 2. Zal ik u enige delen van deze schat voorstellen, want het is onmogelijk die geheel open te leggen, omdat hij onnaspeurlijk is

1^e Wat geeft die benaming te kennen, die aan het Evangelie wordt gegeven, als het een schat wordt genoemd? Hierop antwoord ik in de volgende bijzonderheden:

1. Een schat bestaat uit iets zeer kostbaars, want wat de mensen niet hoog waarden, dat houden zij niet voor een schat. Wat is zo kostbaar als het Evangelie van de genade van God! O, zegt David: Hoe kostelijk zijn mij de woorden van Uw mond! Zij zijn mij beter dan duizenden van goud en van zilver. Elk gebod, elke belofte, iedere waarheid van God is een kostbaar juweel, dat wij tot elke prijs moeten kopen, doch tot geen prijs verkopen. De koophandel van de Wijsheid is beter dan de koophandel van zilver, en haar inkomst dan het uitgegraven goud. Zij, die er de waarde niet van kennen zullen het de voorkeur geven boven al de schatten van deze wereld, en eerder de beroving van hun goederen met blijdschap aanzien, dan dat zij het geringste stukje van de waarheid van het Evangelie zullen loslaten; ja zij zullen hun leven niet liefhebben tot de dood toe, in vergelijking met de schat van het Evangelie. Hierom wordt ons dan ook geboden, "ernstig te strijden voor het geloof, dat eenmaal de heiligen overgeleverd is."

2. Een schat bestaat uit iets, dat zeer nuttig en voordelig is voor het leven van de mensen in de wereld; de mensen houden dat nooit voor hun schat, dat voor hen nergens toe dient. O wat is voor de onsterfelijke ziel zo nuttig als dat, waardoor het leven en de onsterfelijkheid voor hen aan het licht gebracht wordt! "Het is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is; opdat de mens Gods volmaakt zij, tot allen goed werk volmaaktelijk toegerust" (2 Tim. 3:16, 17).

3. Een schat bestaat uit iets zeer zeldzaams; wat aan iedereen gemeenschappelijk is, wordt niet voor een schat gehouden. Wat is zo zeldzaam als het Evangelie, namelijk wat de uiterlijke openbaring daarvan betreft? Het is niet iets, dat aan elk volk gemeenschappelijk is: (Psalm 147:19, 20) "Hij maakt Jakob Zijn woorden bekend, Israël Zijn inzettingen en Zijn rechten. Alzo heeft Hij geen volk gedaan, en Zijn rechten, die kennen zij niet." Er is een groot deel van de wereld, dat niets kent van de schat van het Evangelie; en wat zijn er weinigen onder die volken tot welke het gekomen is, die het in zuiverheid genieten. Er is ook in vele kansels in ons land maar weinig Evangelie te horen. Ik heb onlangs gedrukte preken gezien, die door sommigen zeer worden toegejuicht, terwijl er van het begin tot het einde geen greintje van de schat van het Evangelie in te vinden was, niet meer dan in de geschriften van Plato, Seneca, en Cicero. En wat zijn er weinigen, die, zelfs waar het Evangelie zuiver wordt gepredikt, het waarlijk door het geloof ontvangen en hartelijk aannemen.

4. Een schat ligt gewoonlijk diep in de aarde verborgen. Zij, die naar de schat van het Evangelie zoeken, moeten graven voordat zij hem vinden. Christus noemt het daarom: "een schat verborgen in de akker." De akker waarin hij ligt is het woord van God; en hun die hem willen vinden, wordt voorgeschreven (Spr. 11:4), dat zij, "hem moeten zoeken als zilver, en naspeuren als verborgen schatten." Tot hetzelfde doel vermaant de Heere ons: (Joh. 5:39) "Onderzoek de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zijn het, die van Mij getuigen."

5. Een schat geeft te kennen, dat er grote overvloed van die kostbare en nuttige dingen is; men kan van iemand, die maar weinig geld heeft, niet zeggen, dat hij een schat bezit. David en Salomo, en andere koningen hadden hun schatkamers, waarin overvloed van rijkdommen waren. Nu, het Evangelie ontsluit een onuitputtelijke mijn van rijkdommen. Paulus zegt: (Ef. 3:8) "Ik verkondig onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus." Hier is een volheid, alle volheid, ja, al de volheid van de Godheid; rijkdommen, die geen oog gezien, waarvan geen oor gehoord heeft, noch in het hart van de mens zijn opgekomen; doch God, zegt de apostel, heeft ze ons geopenbaard door Zijn Geest (1 Kor. 2:9, 10).

6. Een schat geeft niet alleen te kennen, dat er overvloed van grote en goede dingen is, maar ook, dat zij wezenlijk en duurzaam zijn. De mensen geven niet veel om de schatten van sneeuw, die smelten en vergaan. Zodanig zijn alle aardse schatten, zij vergaan in het gebruik; rijkdommen maken zich vleugelen, en vliegen weg als een arend, die naar de hemel opstijgt, totdat hij geheel uit het gezicht is. Wij lezen in het Evangelie van een rijke mens, die, toen hij zijn schuren vol koren, en zijn kisten vol geld had, tot zijn ziel zeide: "Ziel, gij hebt vele goederen, die opgelegd zien voor vele jaren, neem rust, eet, drink, wees vrolijk." Maar waar waren zijn schatten, toen God tot hem zeide: "Gij dwaas, in deze nacht zal men uw ziel van u afeisen, en hetgeen gij bereid hebt, wiens zal het zijn?" Ja, wereldse schatten smelten dikwijls weg, voordat zij uit deze wereld worden weggenomen, zoals wij dat zien in het geval van Job, die, hoewel hij heden de rijkste man van het oosten was, morgen spreekwoordelijk arm werd. Maar de schatten van het Evangelie zijn duurzaam en wezenlijk Christus; de wezenlijke Wijsheid Gods zegt: (Spr. 8:21) "Ik doe Mijn liefhebbers beërven, dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen." Dit is inderdaad een begeerlijke schat, omdat hij eeuwig duurt; de mot en roest verderven hem niet, en de dieven kunnen daar niet doorgraven en stelen. Tot dusverre over wat de uitdrukking te kennen geeft, dat het Evangelie een schat wordt genoemd.

2° Ik zal u nu verder iets doen zien van de schat van het Evangelie, opdat u mag weten wat die is. Er zijn echter twee dingen, die ik u eerst wil meedelen, voordat ik verder ga.

- (1.) Dat deze schat zo groot is, dat de tongen van mensen of engelen het niet ten volle kunnen bekendmaken; het is niet in het hart van de mens opgekomen, hoe groot hij is, zodat wij er u slechts een schijntje van kunnen tonen uit de openbaring van de Schrift.
- (2.) U moet deze schat niet beschouwen als iets waarbij u geen belang hebt, want het is alles het uwe. Daarom, als wij er u over spreken, moet u de hand van het geloof uitstrekken, en het uzelf toepassen en toe-eigenen; want "de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen; en tot u is het woord van deze zaligheid gezonden. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen die daar verre zijn, zovelen als er de Heere onze God toe roepen zal." Laat daarom wat u hoort met het geloof gemengd worden, opdat u zodoende voor eeuwig rijk mag worden. Wel, zegt u, vertel ons dan eens wat deze evangelieschat is, laat hem eens uit de aarden vaten te voorschijn komen, opdat wij hem mogen zien en kennen.

Nu dan, in het algemeen, maak ik u bekend, dat Jezus Christus de Alfa en de Omega, de Hoofdsom en de Hoofdzaak van de schat van het Evangelie is. Christus is alles en in allen, en indien u Christus gewint, gewint u de gehele schat van het Evangelie, waarover ik spreek. Paulus zegt: (Filip. 3:8) "Ja gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Jezus Christus mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen." Toen hij de wereld door reisde, gaande van volk tot volk, en de schat van het Evangelie onder hen rondstrooiende; wat anders was de inhoud daarvan dan Christus? (Ef. 3:8) "Mij, de allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus." (1 Kor. 1:23, 24) "Wij prediken Christus de Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid; maar hun, die geroepen zijn, beide Joden en Grieken, prediken wij Christus de kracht Gods, en de wijsheid Gods." (1 Kor. 2:2) "Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Die gekruisigd." (Kol. 1:27, 28) "God heeft willen bekendmaken, welke daar zij de rijkdom van de heerlijkheid van deze verborgenheid onder de heidenen, welke is Christus onder u, de hoop van de heerlijkheid; Dewelke wij verkondigen." Ik zeg dan ook, dat de gehele inhoud van het Evangelie Christus is; en geen wonder, want God is in Christus, die het enige genoegzame deel is voor de redelijke en onsterfelijke ziel. Het heeft de Vader behaagd, dat in Hem al de volheid wonen zou, opdat wij allen uit zijn volheid zouden ontvangen, ook genade voor genade. Maar, zult u zeggen, wij zouden wel iets meer bijzonders willen horen over deze evangelieschat. Nu dan, ik zal u over enkele kostelijke en kostbare dingen spreken, die in de schat van het Evangelie kunnen worden gevonden.

1. Van alle dingen in de wereld is het leven het kostbaarste. Het was een waar gezegde van de vader der leugenen: "Huid voor huid, en al wat iemand heeft zal hij geven voor zijn leven." De zeeman zal al zijn kostbaarste goederen en lading, die hij in heeft, overboord werpen, om zijn leven te redden. Als het leven van het lichaam zo dierbaar is, wat moet dan wel het leven van de ziel zijn? (Matth. 16:26) "Wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint, en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel? De verlossing van de ziel is te kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden; geen mens zal Gode zijn rantsoen kunnen geven." Wel vrienden, wij zeggen u, dat het leven en de zaligheid van de kostbare ziel in de schat van het Evangelie te vinden is; indien iemand slechts door het geloof naar dit Evangelie hoort, zal zijn ziel leven. Het Evangelie wordt een woord des levens en een woord der zaligheid genoemd. "Gaat heen," zeide de engel tot de apostelen, die in de gevangenis zaten, en staat, en spreekt in de tempel tot het volk al de woorden dezes levens" (Hand. 5:20). (Hand. 13:26) "Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord

van deze zaligheid gezonden." Een ieder, die de getuigenis van het Evangelie aangaande Christus gelooft, zal niet verderven maar het eeuwige leven hebben.

2. Op het leven volgt het licht als het lieflijkste en kostbaarste wat op deze aarde is. Wat een sombere donkere woning zou deze wereld zijn, als er het licht van de zon in het uitpansel gemist werd! Zeker, "het licht is zoet, en het is de ogen goed de zon te aanschouwen." Nu, het Evangelie geeft een veel kostelijker licht aan de wereld, dan het licht van de zon in het uitpansel, namelijk het licht, dat een andere, een veel betere wereld dan deze is, ontdekt, want het leven en de onverderfelijkheid worden door het Evangelie aan het licht gebracht. Overal waar het Evangelie komt, heeft het volk, dat in duisternis zat, een groot licht gezien, en dengenen, die zaten in het land en de schaduw des doods, dezelve is een licht opgegaan (Matth. 4:16). Christus zegt: (Joh. 8:12) "Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben." Waar dit licht van het Evangelie in het hart schijnt, is het een voorspel van het licht van de heerlijkheid.

3. In deze evangeliëschat is een schat van wijsheid te vinden, waardoor de dwaze en eenvoudige zondaars wijs kunnen worden tot zaligheid. "In Christus, " Die wij prediken, "zijn al de schatten van wijsheid en kennis verborgen, " en Hij is ons Wijsheid van God geworden. David vond zo'n mate van wijsheid en kennis in deze schat, dat hij verstandiger was dan de ouden, en wijzer dan al zijn leraars. Door de openbaring van het Evangelie worden deze dingen, die voor de wijzen en verstandigen verborgen zijn, aan de kinderkens geopenbaard. U kunt een verhandeling over de uitnemendheid van de wijsheid van het Evangelie lezen in Job. 28:12–23. "Het gesloten goud kan voor haar niet gegeven worden, en met zilver kan haar prijs niet worden opgewogen. Zij kan niet geschat worden tegen fijn goud van Ofir, tegen den kostelijke Schoham, en den Saffier. Men kan het goud of het kristal haar niet gelijk waarden; ook is zij niet te verwisselen voor een kleinood van dicht goud. De Ramoth en Gabisch zal niet gedacht worden; want de trek der wijsheid is meerder dan der Robijnen. Men kan de Topaas van Morenland haar niet gelijk waarden; en bij het fijn louter goud kan zij niet geschat worden. God verstaat haar weg, en Hij weet haar plaats."

4. In deze evangeliëschat wordt die kroon van de heerlijkheid gevonden, die van het hoofd van Adam afviel, op de dag toen hij tegen God zondigde. (2 Kor. 3:18) "En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." Christus is het afschijnsel van de heerlijkheid van Zijn Vader; en door Zijn heerlijkheid in het Evangelie te aanschouwen worden wij vernieuwd tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die ons geschapen heeft.

5. Het Evangelie ontsluit een schat van "rein en blinkend fijn lijnwaad, want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen" (Openb. 19:8). De oordeelkundige Durham merkt over die plaats op, dat door deze rechtvaardigmakingen of rechtvaardigheden van de heiligen de toegerekende gerechtigheid van Christus moet verstaan worden, hetwelk hij door verscheidene gronden bewijst. Dit zijn die witte klederen, die Christus aan de gemeente van de Laodicensen raadt van Hem te kopen, opdat de schande van hun naaktheid niet mocht geopenbaard worden (Openb. 3:18). Dit brengen wij tot en nabij u in de openbaring van het Evangelie. (Rom. 1:16, 17) "Want ik schaam mij het evangelie van Christus niet, want het is een kracht Gods tot zaligheid, een ieder die gelooft. Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof." Komt dan, o naakte zondaars, en koopt witte klederen, mantels der gerechtigheid, klederen des heils, zonder geld en zonder prijs, want het is een gegeven rechtvaardigheid. (Rom. 5:17)

6. Hier is een schat van levendmakende, reinigende, versierende, versterkende en heiligende invloeden van de Heilige Geest; want wij ontvangen de Geest niet door de werken van de wet, maar door het gehoor van het geloof. Christus is een Hoofd van invloed, Die de Geest bovenmate heeft ontvangen, opdat Hij de Geest en al Zijn invloeden aan Zijn verborgen lichaam kan meedelen, en het Evangelie is het toevoerkanaal; hierdoor worden wij door de grote en dierbare beloften de goddelijke natuur deelachtig. Die plaatsen van de wereld, waar het Evangelie niet gepredikt wordt, zijn als de bergen van Gilboa waarop niets van de dauw en de regen van de Heilige Geest valt.

7. Hier, in dit Evangelie, is een schat van edele waarborgen voor alles wat tot het leven en de godzaligheid, voor tijd of eeuwigheid nodig is. Het verbond van het Evangelie is een grote oorkonde, onder het zegel van de hemel, waarbij de gehele erfenis van de heerlijkheid, en alles wat daartoe behoort, wordt overgedragen; en de beloften van het verbond zijn zoveel bijzondere bepalingen van de oorkonde, waarbij de verschillende zegeningen gewaarborgd worden, en deze alle *ja* en *amen* zijn in Christus: Het is een eeuwig verbond, dat in alles wel geordineerd en bewaard is. "Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de Heere uw Ontfermer" (Jes. 54:10).

8. In dit Evangelie hebt u een schat van onovertroffen medicijnen en tegengiffen tegen al die geestelijke ziekten van de ziel, aan welke wij sedert de val van Adam onderhevig zijn. Hier zijn de bladeren van de Boom des levens, die tot genezing van de heidenen zijn: (Psalm 107:20) "Hij zond Zijn woord uit, en heelde ze." Wij brengen u de blijde boodschap, dat er balsem in Gilead is, en een zeer ervaren Heelmeester, Die volkomen kan zaligmaken allen, die tot Hem komen en gebruik van Hem willen maken; hoe hopeloos hun gevallen ook zijn, al zijn hun krankheden zodanig, dat er anders geen middelen tegen zijn. Hij opent de ogen van de blinden, Hij doet de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen; ja de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben zullen leven. (Joh. 5:25).

9. In dit Evangelie wordt een schat ontsloten van grote en heerlijke verborgenheden, die van alle eeuwigheid verborgen waren in God. De Leeuw van Juda's stam heeft het boek geopend en zijn zegelen opgebroken, dat niemand in de hemel of op aarde kon doen dan Hij; en nu onder het Nieuwe Testament worden deze verborgenheden, op bevel van de eeuwige God, aan alle volken bekend gemaakt, tot gehoorzaamheid van het geloof. In dit Evangelie is een openbaring van de verborgenheid van de Drie-eenheid, Drie in Één, en Één in Drie; de verborgenheid van de vleeswording van de eeuwige Zoon van God: "Buiten allen twijfel de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees"; de verborgenheid van de dood en de voldoening van Christus, waardoor het zwaard van de gerechtigheid dronken geworden zijnde in Zijn bloed, weer in de schede gestoken, en de toorn Gods van ons afgewend is; de verborgenheid van Zijn opstanding uit de doden, waardoor Hij gerechtvaardigd werd in de Geest, en de schuld werd uitgedelgd, die wij aan de wet en de rechtvaardigheid schuldig waren; de verborgenheid van Zijn hemelvaart, als onze Voorloper, waardoor de weg tot de heerlijkheid, door het gebied van de Overste van de macht van de lucht, voor ons geopend is; de verborgenheid van Zijn voorbidding, waardoor onze aanneming bij God verkregen is, en alle beschuldigingen en aanklachten tegen ons worden afgewezen. Het Evangelie brengt de verborgenheid aan het licht van de nieuwe geboorte waardoor wij in het koninkrijk van de hemel worden ingeleid; de verborgenheid van de rechtvaardigmaking door de toerekening van Zijn gerechtigheid aan ons, waardoor het recht van de wet vervuld wordt in een ieder, die gelooft; de verborgenheid van de aanneming tot kinderen in het huisgezin van God, waardoor

de erfgenamen van de hel en van de toorn onder de kinderen worden gezet; de verborgenheid van onze heiligmaking door de Geest van Christus, waardoor wij bekwaam gemaakt worden om deel te hebben in de erve van de heiligen in het licht. Deze en dergelijke verborgenheden worden in het eeuwig Evangelie ontsloten, die vlees en bloed niet kunnen verstaan, noch ontvangen, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.

10. In deze schat van het Evangelie worden voorraden van voedsel gevonden, spijs voor de hongerige en drank voor de dorstige ziel; waarlijk spijs en waarlijk drank. De vleeswording en de voldoening van de Zoon van God, door het geloof aangegrepen, is dat verborgen manna, dat de wereld niet kent. Van dit feestmaal lezen wij: (Jes. 25:6) "En de Heere der heerscharen zal op deze berg allen volken een vetten maaltijd maken, een maaltijd van reine wijn, van vet vol merg, van reine wijnen, die gezuiverd zijn." Een proefje van dit voedsel verzadigt de ziel zo, dat zij niet meer naar de zwijnendraf hongert, waarmee de wereld zich voedt. Ziet de vrije nodiging aan allen, om tot dit evangeliefeestmaal te komen: "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk (Jes. 55:1). "Tot u, o mannen, roep Ik, en Mijn stem is tot der mensen kinderen" (Spr. 8:4 en 9:5): "Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van de wijn, die Ik gemengd heb."

11. Hier in dit Evangelie is een schat van rijke buit, die Christus, de Overste Leidsman van onze zaligheid van de vijand heeft genomen, toen Hij hem op het slagveld beroofde, en over de overheden en machten getriomfeerd heeft. Hier is de kop van de draak, die oude slang, de duivel, de verderver van het menselijk geslacht, die Christus geeft tot spijs voor hen, die in de wildernis wonen. Hier is het handschrift van de vloek van de wet, dat tegen ons was en de Satan een wettige macht over ons gaf, ingetrokken en uitgewist. (Kor. 2:14). Hier zijn de sleutels der hel en des doods, die Christus met kracht en geweld de cipier heeft ontnomen: (Openb. 1:18) "Ik leef, en Ik ben dood geweest, en ziet, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods." Hier is de dood haar prikkel ontnomen, en het graf zijn overwinning, zodat u over hem als over een overwonnen vijand mag triomferen, zeggende: "Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning? God zij dank, die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus." Al deze buit heeft Christus van de vijand genomen, toen er niemand van het volk met Hem was; en toch doet Hij ons, evenals de vrouwen die thuis bleven, in de buit delen. En zo is de belofte vervuld: (Jes. 53:12) "Daarom zal ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen."

12. In dit Evangelie worden alle rijkdommen en heerlijkheid voortgebracht van het land van Immanuël, dat aan de overzijde van de doodsjordaan ligt. Het nieuwe Jeruzalem met al zijn pracht en heerlijkheid, daalt in de uitdeling van het Evangelie neer van God uit de hemel (Openb. 21:1-3). In Openb 21:10–21 hebben wij een beschrijving van het hemelse Jeruzalem, waar de vrijgekochten des Heeren van uit de mensenkinderen zullen worden binnen gelaten, wanneer zij hun werk en hun pelgrimstocht in deze benedenwereld zullen hebben voleindigd. Zo ziet u welke rijke schatten het Evangelie aan zondaren overbrengt. O hoe gepast wordt het dan "het Evangelie der heerlijkheid des zaligen Gods genoemd, dat ons toebetrouwd is" (1 Tim. 1:11)

II. Ons tweede punt was, dat wij een weinig zullen spreken over de aarden vaten, waarin de evangeliëschat vervoerd of tot Gods huisgezin overgebracht wordt; want de apostel zegt hier: *Wij hebben deze schat in aarden vaten.*

Zoals ik in de opening van de woorden heb gezegd moeten wij daardoor de dienaars van het Evangelie verstaan, tot wie Hij zegt: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen

creaturen." Wat nu deze benaming betreft, die de dienaars van het Evangelie wordt gegeven, zal ik slechts twee of drie vragen voorstellen en beantwoorden.

Vraag 1. *Wat kan in deze benaming van aarden vaten worden te kennen gegeven?*

Antwoord.

- (1) Het wil zeggen, dat God de grote Pottenbakker is, Die al de vaten van Zijn huis vormt, hetzij het vaten van de bekers of vaten van de flessen, vaten van kleinere of van grotere inhoud zijn, Hij vormt ze alle voor Zichzelf, opdat zij Zijn lof zullen verkondigen.
- (2) Het geeft te kennen, dat de dienaars van het Evangelie niet tot hun eigen gebruik, maar tot nut van de Kerk verordineerd zijn, evenals vaten tot gebruik voor het huisgezin zijn. Christus Zelf, als de Middelaar en Hogepriester van onze belijdenis, is gesteld voor de mensen in de zaken, die bij God te doen zijn; en zo zijn alle leraars, en de door hen uitgedeelde ordinanties, tot gebruik en tot nut van de Kerk: (Ef. 4:11, 12) "Hij, Die opgevaren is, heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars. Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus."
- (3) Aangezien de evangeliédienaars aarden vaten worden genoemd, geeft dit te kennen, dat zij evenals anderen maar sterfelijke mensen zijn; zij zijn uit de aarde voortgekomen; hun grondslag is uit het stof, en tot stof zullen zij weder keren. (Zach. 1:5) "Uw vaders waar zijn die? En de profeten, zullen zij in eeuwigheid leven?"
- (4) Het wil zeggen, dat God wil, dat Zijn Kerk gediend wordt, niet door engelen, maar door mensen van hun eigen maaksel en vorm, opdat Zijn verschrikking hen niet bevreesd maakt, evenals toen de wet op de berg Sinaï werd gegeven.

Vraag 2. *Vanwaar hebben deze aarden vaten deze rijke schat, of hoe komen zij door die?*

Antwoord. De aarden vaten hebben allen hun schat uit de grote voorraadschuur van de volheid van de Verlosser. Alle stichtelijke en zaligmakende gaven en genaden zijn door de Vader in de handen gesteld van Christus, als de Koning, het Hoofd en de Wetgever van Zijn gemeente; Hij heeft gaven ontvangen voor de mensen, en dienovereenkomstig geeft Hij gaven aan de mensen. Wanneer Christus iemand tot het werk van het Evangelie roept, zal Hij hem niet op zijn eigen kosten in de strijd zenden, neen. Evenals een koning, wanneer hij zijn gezanten naar vreemde hoven zendt, hen niet voor eigen rekening en op eigen kosten laat gaan, maar op kosten van de koning wiens afgezanten zij zijn, evenzo is het hier: wanneer de heerlijke Koning van Sion Zijn gezanten in deze benedenwereld zendt, gebiedt Hij hun, dat zij niet van het hunne, maar van het Zijne zullen leven. In dit geval zal hun niets ontbreken, dat zij nodig hebben, gelijk de discipelen het ondervonden, toen Hij hen uitzond om het Evangelie te prediken in de steden van Israël. Wanneer zij optreden om de mensen het eeuwig Evangelie te prediken, en zichzelf als slechts aarden vaten bezien, kunnen zij daar niets zien dan zwakheid en leegheid, niettegenstaande al hun studie en voorbereiding, en in dat geval zijn zij geneigd te besluiten, dat zij de gemeente niets tot haar stichting kunnen voortbrengen, en dat zij het Evangelie en de godsdienst nog in opspraak zullen brengen. Doch o, hoe beschaamt onze heerlijke Meester dikwijls die ongelovige vrezers, door, tot Zijn eer, op een verborgen wijze de schat van het Evangelie in de aarden vaten te leggen, tot stichting en opbouwning van zijn leden! Evenals de melk in de borst van de moeder wordt voortgebracht terwille van de zuigeling, zo ook wordt de redelijke onvervalste melk van het Woord in onze borsten gelegd, tot nut van de zuigelingen in de genade: (2 Kor. 5:19) "Hij heeft het Woord der verzoening in ons gelegd." Aldus legt Hij de schat in de aarden vaten, bij wijze van toevertrouwen, tot nut van anderen. Gelijk de aalmoezenier van de koning de milddadigheid en liefdadigheid van de koning wordt toevertrouwd tot nut van de armen, om hun overeenkomstig hun behoeften mee te delen, zo ook zijn de leraars aalmoezeniers van de Koning van Sion, hun is de evangeliëschat toevertrouwd tot nut van de armen; want "de armen wordt het Evangelie gepredikt." En wij

mogen mild uitgeven, wanneer wij de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus als een kapitaal hebben om over te beschikken; hoe meer wij uitgeven, hoe meer wij hebben om uit te delen, want door uit te strooien vermeedert onze voorraad.

Vraag 3. *Om welke reden wil God, dat de schat van het Evangelie in de aarden vaten wordt overgebracht?* Het antwoord hebt u in de woorden van onze tekst: *Wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij Godes en niet uit ons.*

III. Ons derde punt was, dat wij een weinig zullen spreken over de uitnemende kracht, welke de uitdeling van deze schat vergezelt. Over deze kracht wordt in de Schrift dikwijls gesproken, soms in de eigenlijke betekenis, soms in overdrachtelijke bewoordingen. Zo wordt het Evangelie soms (Rom. 1:16) "de kracht Gods tot zaligheid genoemd." (1 Thess. 1:5) "Ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest." Soms wordt het overdrachtelijk uitgedrukt, bijv. (Psalm 110:2, 3) als "de scepter van de sterkte des Middelaars", en, "Zijn volk zal zeer gewillig zijn op de dag Zijner heirkraft." In Jes. 53:1 wordt het "de openbaring van de arm des Heeren" genoemd. Soms wordt het uitgedrukt door een voorttrekken van Christus, als een machtige Overwinnaar, "op een wit paard rijdende: overwinnende, en opdat Hij overwon." (Openb. 6:2 en Psalm 45:4, 5). Doch om de uitnemendheid van die kracht Gods duidelijk te maken, die aan zondaren en heiligen betoond wordt in de uitdeling van het Evangelie door gering aarden vaten, zal ik twee dingen trachten te doen:

1. Zal ik u enkele van de uitnemende eigenschappen noemen.
2. Enige van haar uitnemende uitwerkingen.

1^e Laat ons de hoedanigheden van deze kracht bezien, dan zal ons daaruit de uitnemendheid van die kracht in haar geheel blijken.

1. Zij is geheel goddelijk en bovennatuurlijk, zij is machtig door God. De Arminianen mogen zoveel het hun lust, over de kracht van hun wil praten om zichzelf te bekeren; doch de Schriften onderrichten ons dat de kracht van een gehele Drie-eenheid te werk gesteld wordt in het werk van de bekering van een zondaar. De kracht van de Vader wordt er in te werk gesteld, gelijk Christus verklaart: (Joh. 6:44) "Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft hem trekke." De kracht van de eeuwige Zoon wordt er in betoond: (Joh. 12:32) "En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal ze allen tot Mij trekken." De kracht van de Vader en van de Zoon wordt uitgeoefend door de Heilige Geest, de derde Persoon van de Drie-eenheid. Daarom wordt gezegd, (Tit. 3:5) dat "Hij ons heeft zaliggemaakt door het bad van de wedergeboorte en vernieuwing van de Heilige Geest." Zodat de Arminianen, die over de kracht van hun wil praten om zich te bekeren, te geloven, berouw te hebben, enz., afbreuk doen aan het voorrecht van een gehele Drie-eenheid, en het getuigenis van God tegenspreken, waardoor wij verzekerd worden, dat "het niet is desgenen, die wil noch desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods"; en dat het God is, "Die in ons werkt beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen." Zodat het een Goddelijke kracht is. Hieruit volgt

2. Dat het een uitnemende grote en sterke kracht is. In de formering van het nieuwe schepsel in het hart, door middel van het Evangelie, wordt grotere kracht te werk gesteld dan in de schepping van de wereld, waarom het laatste het werk van Zijn vingeren, en het andere het werk van de arm van Zijn kracht wordt genoemd. De apostel zegt, dat dezelfde almachtige kracht, die God gewrocht heeft in Christus, als Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, gewerkt wordt in hen, die geloven, Hij "vervult in ons het welbehagen van Zijn goedheid, en het werk van het geloof met kracht"; en de apostel zegt in de zo-even aangehaalde plaats, dat het niet alleen. kracht, maar grootheid van kracht, een uitnemende grootheid van Zijn kracht, een grootheid

van almachtige kracht is, die gewrocht en te werk gesteld is in de opstanding van Jezus Christus uit de doden; hetgeen duidelijk toont dat de opstanding van Christus groter wonderwerk is dan, dat het gehele geslacht van Adam in een ogenblik uit het graf werd opgewekt. Christus was in de gevangenis van het graf, als onze Borg ingekerkerd of opgesloten, "de Heere heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen"; daarom was het graf van Christus toegesloten door de hand van de rechtvaardigheid, die Hem voor onze schuld in de gevangenis zette. De vloek van de verbroken wet lag als een ontzaglijk gewicht op Zijn graf; een gewicht, dat alle mensen op aarde en alle engelen in de hemel met vereende krachten nooit hadden kunnen torsen. O wat een oneindige kracht word dan vereist om Christus van onder al dit gewicht uit de doden op te wekken! En toch wordt diezelfde almachtige kracht, waardoor Christus uit de doden is opgewekt, te werk gesteld in zondaren te doen geloven, en wanneer zij daartoe gebracht zijn, moeten zij "door de kracht Gods bewaard worden door het geloof tot de zaligheid."

3. Hieruit volgt, dat het een onweerstaanbare kracht is, die met de uitdeling van de schat van het Evangelie gepaard gaat. In de verwerving van het werk van onze zaligheid werd een krachtige tegenstand geboden; de hel en de aarde spanden samen tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde, doch door alle tegenstand heen trok Hij voort in Zijn grote kracht, totdat Hij kon zeggen: "Het is volbracht." Evenzo wordt door de machten van de hel een krachtige tegenstand geboden wanneer de verlossing wordt toegepast. De duivel tracht zijn gevangene met kracht en geweld vast te houden, hij versterkt zijn sterkten tegen de nadering van de goddelijke genade, zoals de duisternis van het verstand, de hardnekkigheid van de wil, de vleselijkheid van de genegenheden; doch wanneer de dag van Zijn kracht komt, dan verbreekt God alle koperen deuren en ijzeren grendels; want wie kan Zijn almachtige hand weerstaan, wanneer Hij zegt: "De gevangene des machtigen zal hem ontnomen worden, en de vang des tirans zal ontkomen"? Dan vallen de sterke boeien af, waarmee de ziel werd gevangen gehouden, en "die de Zoon zal vrijgemaakt hebben, die zal waarlijk vrij zijn." Daarom zeg ik, dat de kracht, die het Evangelie vergezelt, overwinnend en onweerstaanbaar is.

4. Hoewel het zo is nochtans wordt deze kracht op een allerlieflijkste en aangenaamste wijze betoond, zonder dat de natuurlijke krachten en vermogens van de redelijke ziel enig geweld wordt aangedaan. Weliswaar wordt de verdorvenheid van de natuur geweld aangedaan, maar niet de ziel, of haar natuurlijke vermogens. Al de krachten van de zielen waren door de val verlamd en ontwricht. Het verstand was verduisterd; de wil van zijn oorspronkelijke rechtheid en gelijkvormigheid aan de wil van God afgeleid; de genegenheden van God, het hoogste goed, afgewend en in plaats van op de Schepper, op het schepsel gezet; en deze verdorven neigingen van de ziel regeren en heersen in plaats van in het verstand, in alle haar werkingen. Nu, wanneer de kracht Gods door het Evangelie wordt betoond tot vernieuwing van de ziel, dan is "al het oude voorbij gegaan, en het is alles nieuw geworden"; ieder vermogen van de ziel wordt als het ware in zijn eigen gewricht gezet; het bedenken of het verstand, wordt "van de macht van de duisternis verlost, en vernieuwd tot kennis naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft;" de wil wordt verlost van zijn vijandschap tegen God en in een rechte ondergeschiktheid gebracht aan de wil van God, zoals die geopenbaard is in Zijn beloften, geboden en voorzienigheden; de genegenheden worden afgewend van het navolgen van de zonde en van de ijdelheid, en vestigen zich op God Zelf, het bekwame deel van de redelijke ziel; en al de inwendige krachten van de ziel die aan het verstand ondergeschikt zijn, worden door het Woord en de Geest van God verlicht. Welk geweld wordt nu in al deze dingen de ziel aangedaan? Het is niets anders dan, dat de ziel in zekere mate in haar oorspronkelijke rechtheid wordt hersteld, zoals zij uit de scheppende hand voortkwam, dat niet anders dan

overeenkomstig de natuurlijke vermogens van de ziel kan zijn; en daarom verheugen zich de beenderen, die door de zonde verbrijzeld waren.

5. De uitnemendheid van deze kracht blijkt hieruit dat dit gehele werk op een verborgen, stille en geheimzinnige wijze geschiedt, zonder enig uiterlijk geraas of vertoon. Wanneer mensen enig aanmerkelijk werk doen, in het bijzonder wanneer zij overwinningen behalen, geschiedt het "met gedruis, en de klederen in het bloed gewenteld." Wanneer koningen en grote in optocht door hun gebieden trekken, geschiedt dit met veel vertoon, en er wordt gewoonlijk geroepen: Ziet, hier is hij, of, ziet daar is hij; doch wanneer God Zijn koninkrijk in de ziel opricht, geschiedt dit niet met zulk vertoon, en daarom wordt het vergeleken bij het vallen van de dauw; het opschieten van gras en koren; het groeien van bomen en planten. De almachtige kracht Gods is in al die dingen werkzaam, doch deze kracht wordt betoond zonder enig geraas of gedruis. Evenzo gaat het werk van de genade in de ziel; er wordt een uitnemend grote en machtige kracht te werk gesteld, doch zij werkt op een verborgen, stille en geheimzinnige wijze, die beter onderscheiden kan worden in haar uitwerkingen, dan in de wijze van haar werking. Christus vergelijkt daarom de werking van de Geest, als Hij over de nieuwe geboorte spreekt, bij de niet te onderscheiden werking van de lucht of de wind: (Joh. 3:8) "De wind blaast waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet van waar hij komt en waar hij heen gaat; also is een iegelijk, die uit de Geest geboren is."

2^e Laat ons de uitnemendheid bezien van deze kracht, die het Evangelie vergezelt in een dag van Zijn heirkraft, in haar uitwerkingen, die waarlijk wonderlijk en verbazend zijn, waarvan ik er enkele zal noemen.

1. Zodanig is de uitnemendheid van deze kracht, dat daardoor een nieuw schepsel wordt verwekt en voortgebracht uit de onvruchtbare baarmoeder van niets. Schepping toch is het voortbrengen van iets uit hetgeen, dat geen bestaan had, wat niets dan almachtige kracht kan uitwerken. Toch wordt dit door de uitdeling van de schat van het Evangelie uitgewerkt: een nieuw schepsel wordt geformeerd, en in een nieuwe hemel en een nieuwe aarde gebracht, waarin gerechtigheid woont. (Ef. 2:10) "Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus, " en dat alles "door het Woord der waarheid." (Jak. 1:18).

2. Door de uitnemendheid van deze kracht wordt het leven uit de dood voortgebracht; want de bekering van een zondaar is de opstanding van de dode ziel: (Ef. 2:1) "U heeft Hij mede levendgemaakt daar gij dood waart door de misdaden en de zonden." Wanneer wij het Evangelie gaan prediken, zien wij het dal des gezichts vol dorre beenderen liggen, die verstrooid zijn aan de mond van het verslindende graf, en wij zijn geneigd die vraag te stellen: "Zullen deze beenderen levend worden?" Nochtans laat de Heere ons soms zien, dat Hij wonderen kan doen aan de doden, want door de stem van Christus in het Evangelie worden dode zondaren levend gemaakt. Als Hij maar, evenals Hij bij Lazarus deed tot een dode ziel zegt: "Kom uit uw graf, " de wordt onmiddellijk de eerste opstanding verwezenlijkt, en de tweede dood zal geen macht hebben over die ziel.

3. Door deze kracht Gods wordt het licht uit de duisternis voortgebracht. Het verstand van de mens is van nature niet alleen duister, maar duisternis: "Eertijds waart gij duisternis, maar nu zijt gij licht in de Heere." Evenals in de eerste schepping duisternis op de afgrond was, zo ook is de duisternis van onkunde, ongeloof, dwaling en vooroordeel op de ziel; doch wanneer God zegt: "Daar zij licht, " wordt de ziel terstond door het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods, in het aangezicht van Jezus Christus, overgezet uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht.

4. De uitnemendheid van deze kracht is zodanig, dat daardoor, gelijk ik reeds heb aangestipt, schoonheid en orde wordt verwekt uit mismaktheid en verwarring: "Al laagt gijlieden tussen twee rijen van stenen, zo zult gij toch worden als vleugelen ener duif overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluwen goud."

5. Door deze kracht Gods in het Evangelie wordt een nieuwe tempel en woning opgebouwd uit de donkere groeve van de natuur, en uit stenen worden Abraham kinderen verwekt. (Ef. 2:22) "Gij wordt ook mede gebouwd tot een woonstede Gods in de Geest."

6. Om de bijzonderheden niet te vermeerderen; door deze kracht Gods in het Evangelie wordt de vijandschap van het hart tegen God gedood, en de zondaar wordt zover met God verzoend, dat hem gegeven wordt de Heere zijn God lief te hebben uit geheel zijn hart, en uit geheel zijn ziel, en uit geheel zijn verstand, en uit geheel zijn kracht. Door deze almachtige kracht wordt de verloren zoon, die in een vergelegen land is, waar hij zich voedt met zwijnendraf, teruggebracht naar het huis van zijn Vader, en in de voorrechten van de kinderen hersteld.

7. Door de kracht Gods, die met het Evangelie gepaard gaat, wordt de nooddriftige, die door armoede verdrukt wordt, uit de drek verhoogd en onder de prinsen gezet, en een erfgenaam van God en mede-erfgenaam met Christus gemaakt. De sterkgewapende wordt gebonden door Hem, Die sterker is dan hij, en zijn vaten worden hem ontroofd; de sterkten van de satan en de overleggingen worden neergeworpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods, en alle gedachten worden gevangen geleid tot de gehoorzaamheid van Christus; de machtige wordt de vang ontnomen, en de gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen. Zo heb ik u een weinigje doen zien van de uitnemendheid van de kracht Gods, die het Evangelie vergezelt, en van haar eigenschappen en uitwerkingen.

IV. Ons vierde punt was, dat ik zal aantonen, hoe de uitnemendheid van deze kracht luisterrijk geopenbaard wordt daarin, dat de evangeliëschat in aarden vaten wordt overgebracht.

Ik zal hierover niet breedvoerig uitweiden, alleen zal ik opmerken, dat het Gods gewone weg is Zijn almachtige kracht te betonen in Zijn grootste werken uit te voeren door middelen, waarvan de verstandelijke wereld zou denken, dat zij volstrekt niets zullen uitwerken. Toen het grote gebouw van de hemel en de aarde tot aanzijn werd gebracht, geschiedde dit met een enkel woord: "Door het Woord des Heeren zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijns monds al hun heir." Wanneer de hovaardij van Farao en de sterkte van Egypte verbroken moeten worden; wanneer Israël uit de dienstbaarheid verlost, en de Rode Zee gekliefd moet worden, wordt dit uitgewerkt door het uitstrekken van de staf Gods in de hand van Mozes. Wanneer de sterke muren van Jericho neergeworpen moeten worden, zal dit niet door oorlogswerktuigen, zoals stormrammen, geschieden, maar eenvoudig door het blazen op ramshoornen en een gejuich uit de legerplaats van Israël. Wanneer het heir van de Midianieten verslagen moet worden, wil God niet dat dertig duizend mannen dit zullen doen, maar Hij wil dat dit aantal tot driehonderd wordt teruggebracht, en dat die driehonderd het zwaard niet zullen trekken, maar alleen, dat zij op hun bazuinen zullen blazen, hun kruiken aan stukken zullen slaan, en hun fakkels in hun handen zullen houden, roepende: "Het zwaard des Heeren en van Gideon; en daarop verliep het Midianietische leger, en iedere man moest zijn zwaard steken in de ingewanden van zijn naaste. Wat is het doel van de hemel, dat Hij door zulke onbetekenende verachtelijke middelen zulke heerlijke dingen uitwerkt? De duidelijke reden is, dat Zijn arm en Zijn macht des te duidelijker zichtbaar zouden zijn, en dat Israël mocht weten, dat hun boog en hun zwaard hen niet had verlost, maar dat God hun de overwinning had gegeven door Zijn rechterhand en Zijn heilige arm. Zo ook, wanneer God het koninkrijk van de Messias in de wereld wil oprichten, en het koninkrijk van de duisternis van de Satan wil neerwerpen, gaat Hij

de ploeterende staatslieden, de geleerde wijsgeren, en de sierlijke redenaars van de wereld voorbij, en Hij maakt gebruik van twaalf arme vissers, die geen andere taal kenden dan hun moedertaal, geen andere opvoeding dan, dat zij hun netten hadden leren maken en repareren. Hen begiftigde Hij met kracht uit de hoogte, waardoor zij bekwaam gemaakt werden het Evangelie in alle bekende talen van de wereld te verspreiden, en allerlei wonderwerken te verrichten tot bevestiging van de waarheid van hun leer, waardoor het koninkrijk van de satan als een bliksem uit de hemel kwam vallen; de afgoderijen van de volkeren, in welke zij vele eeuwen en geslachten ingeworteld waren, werden afgebroken: de orakelen van de duivel onder hen tot stilzwijgen werden gebracht; de Mozaïsche huishouding, die een goddelijke instelling was geweest, uit haar hengsels werd gelicht, het Romeinse rijk, waarvan de kracht gebruikt was om het Christendom uit te roeien, zich komt overgeven onder de scepter van een gekruisigde Jezus. Evenzo wil God, wanneer Hij Zijn koninkrijk in het hart komt oprichten, dat doen door aarden vaten, die beladen zijn met de schat van de waarheid en de genade van het Evangelie. Nu, wat anders heeft God met dit alles ten doel dan, dat het mag blijken, dat de uitnemendheid van de kracht zij Godes, en niet uit ons. De apostel handelt zeer sierlijk over dit onderwerp: (1 Kor. 1:26–31) "Want gij ziet uw roeping, broeders, dat gij niet vele wijzen zijt naar het vlees, niet vele machtigen, niet vele edelen. Maar het dwaze der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou; en het zwakke der wereld heeft God uitverkoren, opdat Hij het sterke zou beschamen. En het onedele der wereld, en het verachte heeft God uitverkoren, en hetgeen niets is, opdat Hij hetgeen iets is, te niet zou maken." En het doel van dit alles is: "Opdat geen vlees zou roemen voor Hem. Die roemt, roeme in den Heere." Het gesprokene is genoegzaam tot verduidelijking van de tekst en van de leer. Ik ga nu over tot:

De toepassing.

Ik zal trachten de gehele toepassing, die ik heb voorgenomen, voor ditmaal in een paar gevolgtrekkingen af te doen.

1. Ziet hieruit welk een uitnemende en verrijkende zegen het Evangelie is, wanneer het gelovig wordt aangenomen. Het is een schat, en de beste schat, die ooit een volk bezat; het is waarlijk een gezegend volk dat God wezenlijk kent.

Hier zou gevraagd kunnen worden: Waarin bestaat de uitnemendheid van de schat van het Evangelie? Dit werd in het leerstellig gedeelte reeds duidelijk gemaakt, doch ik zal er het volgende aan toevoegen.

1° Het is een hemelse schat; het is een van die "goede gaven en volmaakte giften, die van boven van de Vader der lichten afkomen, bij Wie geen verandering of schaduw van omkering is." De wet wordt in een grote mate gekend, door het licht van de natuur, doch het Evangelie is iets geheel bovennatuurlijks, zowel wat de voorwerpelijke als de onderwerpelijke openbaring daarvan betreft.

2° Het is een geestelijke en zielverzadigende schat. O hoe kostbaar moet die schat zijn, die de ziel verrijkt, en haar tot het leven en de onsterfelijkheid brengt! Al zou iemand alle rijkdommen van Oost en West-Indië bezitten, toch moet, zolang hij vervreemd of onkundig van de evangelieschat is, het karakter van Laodicéa aan hem worden toegeschreven, dat hij "ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt" is.

3° Hoe meer iemand van de schat van het Evangelie heeft, hoe ootmoediger en verloochenender hij is. Recht het tegengestelde is het gevolg van het bezitten van aardse schatten. Niet zodra hebben de mensen door eerlijke of oneerlijke middelen een beetje van de wereld bijeengeschraapt, of zij worden opgeblazen van hoogmoed, en zien met een voorkomen van verachting en versmading op anderen, die het niet zover hebben kunnen brengen in het

verkrijgen van werlds goed. Doch de evangeliëschat heeft een geheel verschillende uitwerking, want hoe meer een mens daarvan heeft, hoe geringer hij van zichzelf denkt in vergelijking van anderen, zoals dit te zien is in de grote apostel Paulus. Wie had meer van de schat van het Evangelie dan hij? En toch zegt hij: (Ef. 3:8) "Mij, de allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus."

4^e Hoewel het een verootmoedigende schat is, nochtans is het werkelijk een zielverheffende schat. Het verheft hem, in wiens hart deze schat verborgen is, van uit de gewone richting van de mensenkinderen en zet hem onder de heerlijken van de aarde; het zet hem onder de prinsen en onder de erfgenamen van het koninkrijk der hemelen; het begiftigt hem met een vorstelijke geest, zodat hij met verachting neerziet op de drek van deze wereld, en zijn genegenheden zich vestigen op de dingen, die boven zijn, waar Christus is zittende aan de rechterhand Gods: "Omdat wij niet aanmerken de dingen, die men niet ziet. Want de dingen, die men ziet zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig."

5^e Zoals wij reeds aanstipten, is de schat van het Evangelie duurzaam, blijvend, en eeuwig; hij gaat met de mens mee door de dood, die hem van al zijn andere wereldse schatten losmaakt: (Psalm 49:17, 18) "Vreest niet wanneer een man rijk wordt, wanneer de eer van zijn huis groot wordt. Want hij zal in zijn sterven niet met al meenemen: zijn eer zal hem niet nadalen." Doch de evangeliëschat is van zo'n natuur en zo goed beveiligd, dat noch dood, noch leven, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, hem ooit daarvan zullen kunnen beroven (Rom. 8:38 39).

Wel dan, vrienden, als het Evangelie zo'n kostbare schat is, tracht dan om 's Heeren wil u daarvan zeker te maken, opdat uw zielen voor eeuwig rijk mogen worden.

Vraagt u: *Hoe zullen wij ons daarvan zeker maken?*

Dan antwoord ik:

1. Door het geloof te verzegelen de getuigenis van God aangaande zijn Zoon Jezus Christus. Vraagt u: Wat is de getuigenis van God? Wij hebben hierop het antwoord in 1 Joh. 5:11: "Dit is het getuigenis, namelijk, dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft, en ditzelve leven is in Zijn Zoon. Die de Zoon heeft. die heeft het leven." Zodra een mens deze getuigenis van God verzegelt, als een getrouw woord, en aller aanneming waardig, is hij verzekerd van al de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus.
2. Heeft God deze schat in aarden vaten gelegd, zoals de dienaars van het Evangelie hier genoemd worden? Ziet dan hoe waardig een getrouw evangeliëdienaars is, dat men hem ontvangt en gunstig onthaalt. En waarom? Wel, hoewel hij maar een aarden vat is hij brengt nochtans een heerlijke schat met zich mee tot het volk, waarheen hij gezonden wordt. Salomo zegt, dat "de gift van de mens hem ruimte maakt" hoeveel temeer dan hem, die een schat van giften brengt. Die leraar, die Christus en al de schatten van de hemel met zich meebrengt, is waardig, dat allen hem ontvangen volgens die woorden: (Rom. 10:15) "Hoe lieflijk zijn de voeten desgenen, die vrede verkondigen, desgenen, die het goede verkondigen!" Hoewel over de leraars wordt gesproken bij deze verkleinende benaming van aarden vaten, nochtans worden hun in de Schrift verscheidene grote en eervolle titels en namen gegeven, die duidelijk aantonen welke ontvangst zij waardig zijn. Elke gezonden dienaar van Christus is een engel (Engelse overzetting "bode") des Heeren (Mal. 2:7). Een bode of gezant, die door de Heere der heerscharen van de hemel, van de aarde, en van de hel, gezonden wordt, behoort goed ontvangen te worden, en het is gevaarlijk hem te mishandelen. Leraars worden gezanten van Christus genaamd: (2 Kor. 5:20) "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus' wege, laat u

met God verzoenen." Dienaars van het Evangelie worden gezanten genaamd, met zinspelend op wat de vorsten doen, die hun gezanten naar vreemde hoven zenden. De gezant vertegenwoordigt de persoon van de koning, die hem gezonden heeft, en indien de gezant wordt beledigd, wordt dit aangemerkt als een oneer zijn grote meester aangedaan. De gezanten van de koningen worden naar vreemde hoven gezonden om te onderhandelen over dingen in betrekking tot de vrede, of de handel, of over huwelijkszaken, en in al deze opzichten zijn de leraars gezanten van het hoge hof van de hemel. Want

1° Zij worden gezonden om vrede te maken tussen God en de mens. Zij prediken het Evangelie des vredes: hun is het woord van de verzoening opgedragen: "Alsof God door ons bade, wij bidden u, laat u met God verzoenen." Wij komen tot een schare oproerlingen met de witte vlag van de vrede van de hemel, om u te verzekeren, op de eed van God, Die ons gezonden heeft, dat Hij geen lust heeft in uw dood, maar daarin, dat u zich tot Hem bekeert en leeft: daarom roepen wij u toe: "Bekeert u, bekeert u, bekeert u; want waarom zou u sterven?" Wij komen met de olijftak in onze mond, om u te doen weten, dat de vloed van Gods toorn, die tegen het gehele menselijk geslacht was losgebroken, is ingehouden, dat Zijn toorn is afgewend door de dood en de voldoening van Zijn eeuwige Zoon. Daarom heeft Hij, die onze lippen geschapen heeft, ons last gegeven om te roepen: "Vrede, vrede, dengenen, die ver zijn." Juist hiertoe is ons de bediening van de verzoening opgedragen, namelijk: Dat God in Christus de wereld met zichzelf verzoenende was, hun zonden hun niet toerekenende: hoewel, helaas! wij, die de gezanten des vredes zijn, ten opzichte van de grote hoop van de hoorders, dat woord wel mogen toepassen: (Jes. 33:7) "De boden des vredes wenen bitterlijk." En waarom anders wenen zij, dan omdat de aanbiddingen van de vrede van hun Meester verworpen, en de gezanten van de vrede mishandeld worden? Om deze reden volgen wij het voorbeeld van Christus ten opzichte van Jeruzalem; toen Hij de stad zag, weende Hij over haar, zeggende: Jeruzalem, Jeruzalem, gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn: Och of u ook bekende, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient!"

2° Evangeliedienaars zijn niet alleen gezanten des vredes, maar ook gezanten voor de handel. Wanneer er oorlog tussen volken is, dan staat de handel stil, en die houdt op. Gelijk ons opgedragen is vrede te verkondigen, zo ook is ons gelast u te zeggen, dat er een vrije handel is op Immanuëls land, en dat de handelsartikelen van dat hemelse land oneindig veel beter zijn dan alle rijkdommen, handelswaren, en geriefelijkheden van deze tegenwoordige wereld. Daarom komen wij u aanmoedigen om handel te gaan drijven, en roepen wij u van de spits van de hoge plaatsen toe, dat de markt van de hemel geopend is: (Jes. 4:1) "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk." Dit is hetzelfde als de raad van Christus aan Laodicéa: (Openb. 3:18) "Ik raad u, dat gij van mij koopt goud beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande van u naaktheid niet geopenbaard worde; en zalft uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt." Vrienden, wij zeggen u, dat u een voordelige handel met de hemel kunt drijven, dat de handelsartikelen van dat land goedkope en duurzame goederen zijn, en dat de koning van dat hemels land uw handel waarborgt tegen alle vijanden, die u kunnen hinderen. Wanneer u met vreemde landen in deze wereld handel drijft, kunnen uw schepen door zeerovers worden genomen, of vergaan; doch u loopt dat gevaar niet, als u handel drijft op de hemel. De Koning, Wiens Naam is, "Heere der heerschen en Heere der heerlijkheid," heeft Zijn Woord van eer gegeven, dat uw handel door Hem beschermd zal worden: (Jes. 33:21) "De Heere zal daar bij ons heerlijk zijn, het zal een plaats zijn van rivieren, van wijde stromen; geen roeischip zal daar door varen, geen treffelijk schip zal daar over varen." Daarom smeken wij u, geliefde vrienden, dat u zich aan deze hemelse handel gaat wijden.

3^e Leraars zijn gezanten van de hemel om een huwelijk met de Zoon van de Koning te bewerken. Hij had van alle eeuwigheid een huwelijksvoornemen tussen Zijn Zoon, en een Bruid, die Hij voor Hem had uitverkoren uit de stam en het geslacht van Adam; Hij was van eeuwigheid voorverordineerd en gezalfd als de Bruidegom van de zielen: van de aanvang, van de oudheden der aarde aan. Het hart van de Bruidegom en van Zijn koninklijke Vader, was zozeer op het huwelijk gezet, dat oneindige kracht en wijsheid, met oneindige liefde bezielde, te werk gesteld zijn om alle beletselen uit de weg te ruimen, die het huwelijk in de weg stonden. Want

- (1.) Omdat er een oneindige, natuurlijke afstand was tussen de goddelijke en de menselijke natuur, daarom kwam de Zoon van God in ons geslacht, is Hij geworden uit een vrouw, en heeft Zijn Vader hem een lichaam toeberaid, dat Hij dienovereenkomstig in de volheid des tijd heeft aangenomen. Zo is Hij als het ware op één hoogte met de Bruid komen staan, zeggende: "Uw Maker is uw Man, Heere der heirscharen is Zijn Naam." (Hos. 2:18, 19) "Ik zal u Mij ondertrouwen in eeuwigheid; ja ik zal u Mij ondertrouwen in gerechtigheid, en in gericht, en in goedertierenheid, en in barmhartigheden. En ik zal u Mij ondertrouwen in geloof, en gij zult de Heere kennen."
- (2.) Omdat de Bruid onder de schuld aan de wet en de rechtvaardigheid, en onder de vloek en veroordeling van het eerste verbond als begraven lag, en dat zowel op een oneindige zedelijke, als op een natuurlijke afstand; daarom wordt de Bruidegom om het huwelijk te verwezenlijken Borg voor de betaling van haar schuld. Dienovereenkomstig heeft de Heere van ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen; zij werd van Hem geëist, en Hij heeft ze gedragen; Hij heeft Zijn mond niet opgedaan voordat Hij kon zeggen: "Het is volbracht." De schuld door Hem betaald zijnde, wordt de schuldbrief, het handschrift, dat tegen ons was, door Hem met de nagels van Zijn kruis verscheurd, en Hij vertoont het ontslag van de schuld in Zijn opstanding uit de doden, want "Hij is gestorven om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking."
- (3.) Omdat de Bruid op bevel van de rechtvaardigheid gevangen gezet was onder bewaring van de cipier en de beul, daarom komt Hij, en berooft de overheden en de machten, en triomfeert over hen door Zijn kruis, op grond van Zijn voldoende gehoorzaamheid tot de dood. Hij beveelt, dat de gevangene losgelaten, en de gevangene Bruid in vrijheid gesteld zal worden: (Zach. 9:11) "U ook aangaande, o Sion, door het bloed uws verbonds, heb Ik uw gebondenen uit de kuil daar geen water in is uitgelaten." Zo ontkomt de gevangene van een rechtvaardige, en wordt de vang van een machtige hem ontnomen.
- (4.) Omdat de bruid in een vergelegen land is, onkundig van de Bruidegom en Zijn heerlijkheid, daarom zendt Hij Zijn dienaars als Zijn gezanten, om Zijn heerlijke volheid en genoegzaamheid te verkondigen, en hoe gewillig Hij is, dat het huwelijk voltrokken wordt, en wat Hij gedaan en geleden heeft om het teweeg te brengen. De leraars worden de vrienden van de Bruidegom genoemd, die staan en hem horen, en zich met blijdschap verblijden om de stem van de bruidegom. En deze hun blijdschap wordt vervuld wanneer het gelukkig huwelijk wordt voltrokken (Joh. 3:29).
- (5.) Omdat de vijandschap en vervreemding van het hart van de bruid van het huwelijk zodanig is, dat alle zedelijke overreding in het minst niets kan uitwerken, daarom komt de Bruidegom op een dag van Zijn heirkraft, en maakt haar op die dag gewillig, door zich aan haar in de heerlijkheid van Zijn Persoon en middelaarsbediening te openbaren, en door de ijzeren zenuw van haar weerspannige wil met het scepter van Zijn sterkte aan te raken, en zo krijgt Hij het jawoord van de bruid, waarop zij uitroept; "Ik ben des Heeren, en zal met Zijn Naam genoemd worden: (Hos. 2:15) "En het zal op die dag geschieden, spreekt de Heere, dat gij Mij noemen zult, mijn Man, en Mij niet meer noemen zult, mijn Baäl"

Zo ziet u, dat de getrouwe leraars, hoewel zij slechts aarden vaten zijn, nochtans gezanten van de hemel zijn om een vrede, een voordelige handel, en een eervol huwelijk, met de Zoon van de Koning tot stand te brengen. Volgt uit dit alles niet, dat een getrouwe dienaar van Christus waardig is door allen ontvangen en gunstig onthaald te worden?

3. Ziet uit deze leer de dwaasheid en krankzinnigheid van zeer vele erkende Christenen en hoorders van het Evangelie, die prullen en rommel de voorkeur geven boven de kostelijke schat van het Evangelie, die hun om niet en geheel wordt aangeboden.

Sommigen verkiezen hun tijdelijk goed, voordelen, genoegens en eerbewijzen van dit leven, boven al de voordelen, vermaken en eer van de godsdienst en de ware godzaligheid. De grote hoop roept: "Wie zal ons het goede van deze wereld doen zien? Wat zullen wij eten? Wat zullen wij drinken? Waarmee zullen wij ons kleden?" Doch wat de eeuwige schatten van het Evangelie aangaat, die achten zij niet, zij geven om die dingen niet. Ik heb er in deze plaats gekend, die enige jaren geleden een veelbelovend vertoon van godsdienst hadden en goed schenen te lopen, maar zich weer in de modder van tijdelijke zaken gedompeld hebben, en naar de rijkdommen van deze wereld zijn gaan grijpen, en van die tijd af in de godsdienst achteruit gegaan zijn, in plaats van vooruit; zodat wij van hen kunnen zeggen, wat Paulus van Demas zeide: "Hij heeft mij verlaten, hebbende de tegenwoordige wereld liefgekregen." In zulken wordt dat woord van de apostel vervuld: (1 Tim. 5:9, 10) "Doch die rijk willen worden vallen in verzoeking en in de strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerlijkheden, welke de mensen doen verzinken in verderf en ondergang. Want de geldgierigheid is een wortel van alle kwaad, tot welke sommigen lust hebbende zijn afgedwaald van het geloof, en hebben zichzelf met vele smarten doorstoken."

Sommigen weer (en zo gaat het gewoonlijk met hen over wie ik het laatste sprak) geven de voorkeur aan een gerammel van woorden, een praal van heidense zedenleer, boven het Evangelie van Christus; zij hebben liever, dat hun oren gekitteld worden met woorden van menselijke wijsheid, dan dat hun harten geraakt, en hun zielen gespijzigd en gevoed worden met de duidelijke en eenvoudige waarheden van het eeuwig Evangelie. Zij, die van deze geest zijn, verklaren duidelijk, dat hun smaak bedorven is door de een of andere vreselijke zielsziekte, hun verstand is verduisterd en hun genegenheden zijn met iets anders ingenomen dan met de dierbare Christus en Zijn onnaspeurlijke rijkdommen. Van zulke leraars, die hun hoorders onthalen op de bloemrijke taal van welsprekende en zedelijke redevoeringen, in plaats van Christus en de bovennatuurlijke verborgenheden van het Christendom te prediken, hoe zij ook onder hun vereerders bekend staan, zij zijn dienaars van Satan, die zich voordoen als dienaars van Christus, en dat ontzaglijk woord is maar al te toepasselijk op hen en hun handlangers: (Matth. 15:14) "Zij zijn blinde leidlieden der blinden. Indien nu de blinde de blinde leidt, zo zullen zij beiden in de gracht vallen."

Hiermede komen nauw overeen zij, die hoge waarde hechten aan hun eigen gerechtigheid door de wet, en die hoger schatten dan de toegerekende gerechtigheid van Christus en al de rijkdommen en schatten van het Evangelie. Vele hoorders van het Evangelie zijn aan de wet als een man getrouwd, die, evenals de Joden, hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, en zich aan de rechtvaardigheid Gods niet willen onderwerpen. Anderen hebben misschien zeer orthodoxe hoofden, terwijl zij nochtans wettische harten hebben; en zo zoeken zij de gerechtigheid niet rechtstreeks, maar, "als uit de werken van de wet" (Rom. 9:32). Zij zijn nooit waarlijk aan de wet gedood door het lichaam van Christus, opdat zij van een andere Man zouden worden, namelijk van Degene, die van de doden opgewekt is, en kunnen daarom nooit vruchten voortbrengen, die Gode welbehaaglijk zijn. Op hen is het karakter van Efraïm toepasselijk: "Zij zijn uitgeleedigde wijnstokken, zij brengen vrucht voort voor zichzelf."

Nu, van al de zodanigen mag ik zeggen, wat Christus van de hooggevoelende Laodicensen zei, die zich inbeeldden, dat zij rijk en verrijkt waren, en geens dings gebrek hadden, en toch in werkelijkheid maar "ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt waren"; "u voedt zich met as, een bedrogen hart heeft u terzijde afgeleid, zodat u uw ziel niet kunt redden, noch zeggen: Is er niet een leugen in mijn rechterhand?" Hoe treurig zal het er voor u uitzien, wanneer u in de weegschaal Gods zult gelegd en gewogen worden, en dat ontzaglijk handschrift tegen u zal worden geschreven; *mene, tekel, u bent in weegschalen gewogen, en u bent te licht bevonden*. Daarom, merkt op hoe de Heere u nog lieflijk vermaant over uw dwaasheid, dat u uw legpenningen de voorkeur geeft boven het goud en de schat van het Evangelie: (Jes. 55:2) *Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is? En uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? "Ziet hoe Hij Zich op de hemelen beroept om voor Hem te getuigen tegen uw dwaasheid: (Jer. 2:12, 13) "Ontzet u hierover, gij hemelen, en weest verschrikt, wordt zeer woest, spreekt de Heere. Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan. Mij, de Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden."*

4. Zijn de evangeliédienaars aarden vaten, waardoor de schat van het Evangelie tot Gods huisgezin wordt overgebracht? Dan dient dit om ons te onderrichten aangaande

1° De wonderlijke en verbazende neerbuiging van God tot arme zondaren van Adams geslacht; het is uit medelijden met ons, dat Hij de schat in aarden vaten overbrengt, die van hetzelfde maaksel zijn als u. Toen God op de berg Sinaï onmiddellijk, of door de dienst van de engelen tot Israël sprak, begon het gehele leger te beven, zodat zelfs Mozes, zo vreselijk was het gezicht, zeide: "Ik ben geheel bevreesd en bevende" (Hebr. 12:19-21). Toen de apostel Johannes een boodschap werd overgebracht door een Engel van de hemel, zou hij in afgoderij of engelendienst gevallen zijn, als niet de Engel tot hem had gezegd: (Openb. 12:8, 9) "Zie, dat gij het niet doet, want ik ben uw mededienstknecht, en van u broederen van de profeten, en van degenen, die de woorden dezes boeks bewaren. Aanbid God." Zo ziet u, dat God, wanneer Hij het Evangelie van Zijn genade tot u overbrengt door aarden vaten, zich daarin schikt naar de zwakheid en onbekwaamheid van de mens in zijn gevallen staat.

2° Ziet hieruit, dat de dood in de huwelijksvereniging tussen leraars en hun gemeente is, evenzeer als tussen man en vrouw. Wanneer een gemeente een leraar van de Heere krijgt, dan moeten zij er op rekenen, dat zij hem op Gods bestemde tijd weer moeten missen; het aarden vat moet tot de aarde wederkeren: "Uw vaders, waar zijn die? En de profeten zullen zij eeuwiglijk leven?" Doch hoewel uw getrouwe leraars sterven, nochtans sterven hun woorden niet met hen, neen, "het Woord des Heeren bestaat in der eeuwigheid." Het grijpt u aan en laat u niet los, evenals het uw vaders deed, en het zal met u naar de hemel of naar de hel gaan, het zal u of "een reuke des levens ten leven, of een reuke des doods ten dode zijn."

3° Ziet ook, dat de dienaars van Christus maar broze vaten zijn, en nodig hebben zorgvuldig behandeld te worden, want een aarden vat zal spoedig barsten en in scherven breken, en dan dient het nergens meer toe. Uw leraars zijn mensen van gelijke bewegingen en zwakheden naar lichaam en ziel als u, en hebben uw deelneming zeer nodig, voornamelijk als men aanmerkt dat de macht van de oorlog van de hel en de aarde tegen hen is.

Wat een ruwe en wrede behandeling enkelen van die aarden vaten in Stirling ondervonden hebben is vrij goed bekend; sommigen van hen zijn gestenigd; van sommigen zijn hun grauwe haren met smart naar het graf gedaald, en een ander is uit de wettige synagoge en uit zijn onderhoud geworpen, wegens zijn getuigen tegen de zonde van de plaats, en de tirannie en het verval van de gerechtshoven van de Kerk van Schotland.

Ik meld deze dingen, niet uit wrok, maar opdat ik mag bevonden worden een getrouwe getuige voor de Heere te zijn tegen de zonden van deze plaats; de overheden en de gemeenteraad van deze plaats moeten voor God verantwoord worden wat zij in deze zaak gedaan hebben. Alles wat ik hierover zal zeggen is, dat ik met mijn koninklijke Meester, toen zij Hem zijn leven ontnamen, zeg: "Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen, " en met de eerste martelaar Stefanus, toen zij hem stenigden en hij uit de tijd in de eeuwigheid overging. *"Heere, reken hun deze zonde niet toe."*

Ziet uit deze tekst en deze leer wat

- (1) een bekwame, en
- (2) een voorspoedige evangeliedienaar maakt.

1^e De apostel zegt van zichzelf en van zijn broeders in hetzelfde ambt, dat "God hen bekwaam gemaakt heeft om dienaars des Nieuwe Testaments te zijn" (2 Kor. 3:6). Indien nu gevraagd wordt: Wat maakt iemand een bekwaam dienaar van het Nieuwe Testament? Dan is het antwoord: Wanneer zijn aarden vat welvoorzien en gevuld is met de schat van dat Evangelie van de genade en van de waarheid, dat door Jezus Christus komt; zo één wordt door Christus Zelf genoemd: "Een schriftgeleerde, die in het koninkrijk der hemelen onderwezen is, is gelijk een heer des huizes, die uit zijn schat nieuwe en oude dingen voortbrengt, " tot opbouw van de Kerk van God (Matth. 13:52). Hij heeft melk voor de kinderkens, en vaste spijs voor de meer geoefenden.

2^e Deze tekst toont ons ook aan, wat iemand een voorspoedig dienaar van het Nieuwe Testament maakt. Vele bekwame leraars hebben slechts weinig voorspoed gehad, zoals wij zien in Jesaja; (Hoofdstuk 53:1) "Wie heeft onze prediking geloofd?" en (Hoofdstuk 49:4) "Ik heb tevergeefs gearbeid, ik heb mijn kracht onnuttig en ijdelijk toegebracht; want Israël zal zich niet laten verzamelen;" en Christus Zelf zegt in de dagen van Zijn vernedering met betrekking tot de Joden, tot wie Hij predikte: "Wij hebben u op de fluit gespeeld, en gij hebt niet gedanst. Wij hebben u klaagliederen gezongen, en gij hebt niet geweend." Wat, zult u zeggen, maakt dan een leraar voorspoedig? U hebt het antwoord in de woorden van de tekst, het is de uitnemende kracht Gods, die met de uitdeling van de evangelieschat gepaard gaat; "opdat de uitnemendheid van de kracht zij Godes en niet uit ons." (1 Kor. 3:6) "Paulus heeft geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft de wasdom gegeven." Sommige mensen zijn spoedig klaar met te denken, dat alles goed genoeg is, als zij maar leraars krijgen, die begiftigd zijn met grote gaven; doch er is geen reden daarop te betrouwen, want al zou Paulus, of Apollos, of Christus zelf u prediken, dat zou alles niets geven als er de kracht Gods niet mee gepaard ging. Daarom is het van groot belang voor hen, die de stichting en zaligheid van hun ziel op het oog hebben, dat zij aan de troon der genade veel en ernstig met de Heere pleiten, dat Hij, in Wie al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn, niet alleen het aarden vat met de schat van het Evangelie mag vullen, maar dat het Evangelie tot hen mag komen, niet alleen in woorden, maar ook in kracht, en in de Heilige Geest: (2 Kor. 10:4) "want de wapenen van onze krijg zijn niet vleselijk, maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten."

De laatste gevolgtrekking, die ik uit deze tekst en deze leer trek is deze: *Hieruit kunnen wij zien wat de natuur is van dat werk, dat wij nu op het punt zijn te verrichten.* Wat is de bevestiging van een leraar anders dan de inwijding of de toewijding van een aarden vat tot de dienst van de Kerk van Christus, die het huis van de levende God is, opdat daarin, of daardoor de schat van het Evangelie tot het gehele huisgezin mag worden overgebracht? welke inwijding, volgens de machtiging van de Schrift, moet geschieden *"met vasten en bidden en met oplegging der handen des ouderlingschaps."*

Aangezien wij nu tot dit werk zullen overgaan, zullen wij de verdere toepassing van deze leer tot een andere gelegenheid uitstellen.